

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **P. T.**
zastoupen advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným, sídlem náměstí
Míru 40, Domažlice

proti
žalovanému: město **Sokolov**, sídlem Rokycanova 1929, Sokolov
zastoupen advokátem JUDr. Václavem Krondlem, sídlem
Jiráskova 1343/2, Karlovy Vary

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v nevrácení žalobcova vozidla tovární značky Seat Ibiza, registrační značky X., na místo, odkud bylo vozidlo odstraněno z pozemní komunikace, tj. na pozemní komunikaci ul. Karla Havlíčka Borovského v Sokolově do prostoru před domem č.p. XA.,

takto:

- I. Žaloba se **z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou ze dne 17. 5. 2023, ve znění jejího doplnění ze dne 31. 5. 2023, domáhal vydání tohoto rozsudku soudu: „*Žalovaný je povinen ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku vydat žalobci automobil značky Seat Ibiza (VIN: X.), r.z. X.*“
2. Žalobce uvedl, že na základě přípisu žalovaného datového dne 22. 12. 2022 byl informován o skutečnosti, že dne 11. 12. 2022 došlo k odstranění žalobcova vozidla značky Seat Ibiza (VIN:X.), r.z. X., z pozemní komunikace ul. Karla Havlíčka Borovského, když toto vozidlo se nacházelo v prostoru před domem č. p. XA. v Sokolově. Současně bylo obsahem přípisu žalovaného, že tento se s odkazem na § 19b odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích (dále jen „*zákon o pozemních komunikacích*“) domáhal úhrady částky ve výši 2 299 Kč, a to v souvislosti s náklady, které měly žalovanému vzniknout odstraněním předmětného vozidla z výše uvedené pozemní komunikace. Následně došlo ze strany žalobce k zaslání výzvy ze dne 18. 1. 2023, jíž se žalobce domáhal, aby žalovaný postupoval v souladu s § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, když na základě aplikace tohoto ustanovení mělo dojít k navrácení předmětného vozidla na místo, odkud bylo odstraněno, a to bez zbytečného odkladu. Žalovaný však na výzvu žalobce nereagoval a vozidlo doposud nenavrátil na místo, odkud bylo odstraněno. Následně došlo k zaslání předžalobní výzvy žalovanému, když tato byla doručena dne 15. 2. 2023, s tím, že žalovaný byl vyzván k vydání předmětného vozidla, a to do 7 dnů od doručení předžalobní výzvy. Lze konstatovat, že tato lhůta uplynula dne 22. 2. 2023, přičemž žalovaný do dnešního dne na žádnou z výše uvedených výzev nereagoval a současně nezhojil závadný stav, když vozidlo nebylo do dnešního dne vráceno na místo, odkud bylo odstraněno. V doplnění žaloby ze dne 31. 5. 2023 žalobce opravil označení žalovaného na město Sokolov.
3. Žalobce žalobu adresoval a dne 18. 5. 2023 doručil Okresnímu soudu v Sokolově, který posléze usnesením ze dne 21. 8. 2023, č.j. 22 C 96/2023-36, rozhodl, že není věcně příslušný k projednání této věci a že po právní moci usnesení bude věc postoupena Krajskému soudu v Plzni. Okresní soud v Sokolově totiž dospěl k závěru, že věc náleží do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle zvláštního zákona věci správního soudnictví. Měl za to, že byť se žalobce dle svých slov domáhá „*vydání vozidla*“, z odůvodnění žaloby a jeho následných vyjádření vyplývá, že se domáhá toho, aby žalovaný splnil svou povinnost vyplývající z § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Tuto povinnost má žalovaný nikoliv jako subjekt soukromého práva, nýbrž jako subjekt veřejnoprávních vztahů, které mu umožňují za zákonem stanovených podmínek chovat se vrchnostensky, v daném případě provést odtah vozidla z místa, kde tvoří překážku silničního provozu. V případě, že takový subjekt nepostupuje podle platné právní úpravy, jedná se o nezákonný zásah správního orgánu, proti kterému je možné se bránit žalobou podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „*s.ř.s.*“ nebo „*soudní řád správní*“), o které rozhodují krajské soudy ve správním soudnictví, neboť i nevrácení vozidla zpět na místo, odkud bylo odtaženo, může být takovým zásahem a správnímu orgánu může být v takovém řízení uloženo, aby vozidlo na místo odtahu vrátil (srov. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 30. 7. 2008, sp.zn. III. ÚS 130/06 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2023, č.j. 1 As 175/2022-33).
4. Žalobce se proti předmětnému usnesení odvolal. Krajský soud v Plzni (úsek občanskoprávní odvolací) usnesením ze dne 29. 1. 2024, č.j. 13 Co 361/2023-44, usnesení Okresního soudu v Sokolově ze dne 21. 8. 2023, č.j. 22 C 96/2023-36, potvrdil. Konstatoval

mimo jiné, že žalobce se sice žalobním návrhem v občanském soudním řízení domáhá „vydání vozidla“, tj. nikterak nerozporuje postup či úkon veřejné správy směřující proti jednotlivci, nelze mu však přisvědčit v tom, že žalobou nastolený předmět řízení má hmotněprávní základ v soukromoprávním vztahu označených účastníků řízení a že by žaloba měla být projednána v civilním řízení. Žalobce při určení příslušnosti soudu naprosto účelově pominul tu zásadní skutečnost, z jakého právního jednání vychází rozhodný skutkový stav věci a proč je žaloba na vydání vozidla vedena proti žalovanému městu Sokolov. Ze žaloby a stejně tak ze zprávy podané dne 21. 12. 2022 městem Sokolov vyplývá, že předmětné vozidlo mělo být odtazeno postupem podle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, přičemž podle města Sokolov mělo být vráceno zpět, což žalobce jako vlastník vozidla popírá. Podle žaloby tedy nedošlo k dovršení postupu navrácení vozidla ve smyslu § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tedy takový – případně existující – stav by zakládal veřejnoprávní (vrchnostenský) neoprávněný zásah do majetkových poměrů žalobce. Uvedené se musí odrazit v závěru, že trvání důsledků odtahování vozidla nelze vyřešit jinak než uplatněním zásahové žaloby ve smyslu § 82 s.ř.s. ve správním soudnictví. Právní podstata předmětného sporu nemůže být vyložena jiným způsobem.

5. Krajský soud v Plzni (dále též jen „soud“) jakožto správní soud věc obdržel dne 12. 3. 2024.
6. K výzvě soudu žalobce podáním ze dne 29. 5. 2024 upravil žalobní petit s tím, že se pro příště domáhal vydání tohoto rozsudku soudu:

„I. Určuje se, že zásah žalovaného z pozice orgánu veřejné moci ve smyslu nenavrácení vozidla značky Seat Ibiza (VIN:X.), r. z. X., bez zbytečného odkladu na místo, odkud bylo vozidlo z pozemní komunikace odstraněno, byl zásahem nezákonným. Žalovanému se přikazuje, aby se zdržel porušování práv žalobce.

II. Žalovaný je povinen ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku vrátit vozidlo značky Seat Ibiza (VIN:X.), r. z. X. na místo, odkud bylo odstraněno, jmenovitě na pozemní komunikaci ul. Karla Havlíčka Borovského do prostoru před domem č. p. XA. v Sokolově.

III. Žalovaný je povinen ve lhůtě tří dnů od právní moci rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce, která bude určena v písemném vyhotovení rozsudku.“

II.

Další podání účastníků předložená již v řízení před okresním soudem

Vyjádření žalovaného ze dne 21. 6. 2023 k žalobě

7. Žalovaný ve vyjádření ze dne 21. 6. 2023 k žalobě uvedl, že tato je velmi kusá a není zřejmé, z jakých skutkových okolností a na základě jakého právního titulu žalobce dovozuje povinnost žalovaného vydat mu osobní automobil Seat Ibiza RZ X. (dále též jen „Vozidlo“). Žalovaný nikdy neměl a ani nyní nemá Vozidlo v držení a nemá jej ani ve faktické dispozici, a nemůže jej tedy žalobci vydat. Ostatně takové skutečnosti žalobce ani ve své žalobě explicitně netvrdí. Žalobce úmyslně zkresluje skutkový stav, když uvádí, že o odtahu Vozidla byl informován dne 22. 12. 2022. Žalobce byl osobně účasten odtahu Vozidla dne 11. 12. 2022. Žalobce se dokonce snažil tomuto odtahu zabránit. Při realizaci odtahu bylo žalovaným žalobci sděleno i místo, kam bude Vozidlo odtazeno. Tímto místem bylo veřejné parkoviště v ulici Jednoty před budovou č. p. 1788 v Sokolově (tzv. sportovní hala). K tomu žalovaný navrhl výslech svědků L. V., bývalé referentky odboru

správy majetku Městského úřadu Sokolov, D. J., strážnice Městské policie Sokolov, a V. Č., strážníka Městské policie Sokolov. Žalobci tedy bylo dle žalovaného místo odtažení Vozidla oznámeno a žalobce tak měl volnou dispozici s tímto vozidlem. Žalovaný nemá povinnost Vozidlo žalobci vydat (a není to ani možné, když jej nemá v dispozici), když žaloba ani neuvádí, že by žalovaný takovou povinnost měl a právní důvod k existenci takové povinnosti. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

Replika žalobce ze dne 12. 7. 2023

8. Žalobce v replice ze dne 12. 7. 2023 ke shora označenému vyjádření žalovaného uvedl, že důrazně odmítá, že by žaloba byla formulována zmatečným či nesrozumitelným způsobem, jak uvádí žalovaný. Žalobce zcela zřetelným způsobem poukázal na § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, když na podkladu tohoto ustanovení je zřejmé a jednoznačně prokazatelné, že žalovaný měl povinnost po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla, jakožto vlastník pozemní komunikace, vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno či na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelným z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Vyjádření žalovaného je v tomto smyslu naprosto irelevantní, neboť žalobce dostatečným způsobem tvrdil a prokázal důvodnost jím podané žaloby. Nelze nezmínit, že žalovaný se k celé záležitosti stavil značně negativně, když na výzvu k vydání motorového vozidla, jakož i na předžalobní vyzvu nikterak nereagoval.
9. K tvrzení žalovaného, že tento nemá ve své dispozici předmětné motorové vozidlo, žalobce uvedl, že i toto tvrzení se jeví jako irelevantní, neboť jak je výše uvedeno, vlastník pozemní komunikace (žalovaný) je po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla povinen vozidlo vrátit zpět na místo, odkud bylo odstraněno, tento argument se tak jeví jako zcela nepřiléhavý a pro danou věc irelevantní, když předmětné vozidlo mělo být vráceno bezodkladně, přesně tak, jak uvádí zákon o pozemních komunikacích, tudíž argument, že jej žalovaný nemá ve své dispozici neobstojí, a to bez dalšího.
10. Ke své přítomnosti u odtahu vozidla žalobce uvedl, že toto tvrzení se nezakládá na skutečnosti, neboť žalobce se dostavil na místo odtahu, kdy upozornil personál, jenž byl odtahem pověřen, aby vozidlo neodtahoval, a to z důvodu, že vozidlo bylo předmětem šetření Policie ČR, neboť policejní orgán prošetřoval podezření ze spáchání trestného činu, přičemž vozidlo mělo být policejním orgánem ohledáno, ostatně tuto skutečnost může žalobce potvrdit odkazem na příslušný policejní spis (žalobce uvede číslo policejního spisu dodatečně, případně u ústního projednání věci). Ihned poté, kdy žalobce vyzval personál k tomu, aby zanechal možného protiprávního jednání, byl však nucen opustit místo, kde posléze došlo k odstranění vozidla, a to z důvodů pracovního vytížení. U samotného odtahu žalobce přítomen nebyl a nejedná se rovněž o právně významný argument. Tuto skutečnost mohou rovněž potvrdit svědci J. Š. a K. T.
11. Pokud jde o argumentaci žalovaného ohledně sdělení místa, kam bylo odstraněné vozidlo odtaženo, jedná se dle žalobce opětovně o právně nevýznamné tvrzení, neboť žalovaný měl postupovat dle dikce zákona a vozidlo bezodkladně navrátit zpět na místo, odkud bylo odstraněno. Navíc tvrzení žalovaného vyvrací přípis města Sokolov ze dne 21. 12. 2022, v němž žalovaný uvádí, že „*město Sokolov postupem podle § 19 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPK“) v rámci kulturní akce v ul. K. H. Borovského před domem č.p. XA. dne 11. 12. 2022 z této komunikace odstranilo silniční vozidlo Seat Ibiza, RZ X., barvy šedé (dále jen „vozidlo“), jehož jste provozovatelem, a*

umístilo jej zpět na místo, z něhož bylo odstraněno“. Tento přípis byl žalobci doručen dne 1. 1. 2023. Tudíž vyvstává otázka, kde se předmětné vozidlo nachází, kdy pakliže vozidlo není v dispozici žalovaného, jak tento uvádí, žalobce zváží postup v trestněprávní rovině vůči městu Sokolov, neboť může být dáno podezření ze spáchání trestného činu dle § 220 či § 221 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník. Žalobce je nucen zdůraznit, že takovýto postup žalovaného, a to ať již předmětné vozidlo má či záměrně zkresluje informace o tom, že vozidlo nemá v dispozici, se z pohledu orgánu veřejné správy (byť v tomto vztahu vystupuje jako soukromý subjekt) jeví jako vysoce alarmující. Závěrem žalobce uvádí, že se důrazně ohrazuje vůči tvrzení, že by vozidlo měl k dispozici, když mu není známo, kde se vozidlo v současné době nachází. Žalobci tak nezbyvá, než trvat na žalobě.

III.

Podání účastníků předložená po postoupení věci zdejšímu soudu

Žalobcovo podání ze dne 29. 4. 2024

12. Po postoupení věci zdejšímu soudu žalobce v podání ze dne 29. 4. 2024 uvedl, že předně trvá na projednání věci, neboť žalovaný doposud nezhojil protiprávní stav, když vozidlo značky Seat Ibiza (VIN:X.), r.z. X., nebylo do dnešního dne vráceno do dispozice žalobce a nedošlo tudíž k dovršení postupu navrácení vozidla ve smyslu § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích. Žalobci není známo, kde se vozidlo nachází, současně je žalobci fakticky bráněno disponovat s jeho majetkem (předmětným vozidlem) a taktéž žalobci vzniká škoda v důsledku hrazení pojistného plnění za vozidlo, jež nemá ve své dispozici a nemůže jej žádným způsobem užívat. Je tak nepochybné, že důsledky odtahování vozidla nelze odstranit jiným způsobem, než uplatněním žaloby ve smyslu § 82 s.ř.s.
13. Žalobce dále uvedl, že je rovněž nucen trvat na náhradě za veškeré náklady řízení vzniklé v průběhu na jeho straně, a to zejména z důvodu, že žalovaný, jakožto subjekt práva, na nějž je třeba klást vyšší nároky ve vztahu k dodržování právních předpisů, neboť se jedná o orgán veřejné moci a současně subjekt, jenž si je nechybně velmi dobře vědom bezprecedentního porušení zákona o pozemních komunikacích, neprojevil v průběhu řízení žádnou snahu zhojit závadný protiprávní stav a též nereagoval žádným způsobem na výzvy, jež mu žalobce zaslal před zahájením předmětného řízení. Žalobci tak nezbyvá, než se domáhat svých zákonných práv žalobou, přičemž navrhl, aby soud vydal rozsudek ve znění uvedeném výše v bodě 6.

Vyjádření žalovaného ze dne 16. 5. 2024

14. Žalovaný se po doplnění žaloby k věci vyjádřil dne 16. 5. 2024, kdy uvedl, že žalobce jako vlastník Vozidla nerespektoval umístěné dopravní značení na základě opatření obecné povahy ze dne 29. 11. 2022. Z tohoto důvodu bylo žalovaným nařízeno odstranění vozidla ve smyslu § 19b odst. 1 věty první zákona o pozemních komunikacích. Žalobce se snažil odtahu vozidla zabránit, když se dostavil na místo odtahu. Při realizaci odtahu bylo žalovaným žalobci sděleno i místo, kam bude Vozidlo odtahováno. Tímto místem bylo veřejné parkoviště v ulici Jednoty před budovou č. p. 1788 v Sokolově (tzv. sportovní hala), což bylo nejbližší volné místo, kam bylo možné vozidlo umístit. Zde měl žalobce toto vozidlo k dispozici k dalšímu užívání. Mohl s ním tedy disponovat. Při následné kontrole pak bylo zjištěno, že vozidlo bylo z tohoto místa odstraněno, žalovaný měl za to, že žalobcem. Žalovaný proto již nemohl přistoupit k vrácení vozidla na místo, z něhož bylo

odstraněno, ve smyslu § 19b odst. 1 věty druhé zákona o pozemních komunikacích. Výzva ze dne 22. 12. 2022 se pak tedy týkala pouze úhrady nákladů za provedení odtah.

15. Z hlediska procesního pak žalovaný poukázal na to, že žaloba žalobce je zřejmě žalobou o ochraně před nezákonným zásahem ve smyslu § 82 a násl. s.ř.s. Žalobce žalovanému doručil předžalobní upomínky ze dne 18. 1. 2023 a ze dne 15. 2. 2023, z nichž jednoznačně vyplývá, že již v době jejich psaní věděl, že jeho vozidlo bylo odtazeno a že následně nebylo vráceno na místo, odkud bylo odtazeno. I pokud by taková skutečnost (ryze teoreticky, neboť to žalovaný striktně odmítá) byla považována za nezákonný zásah, pak by žaloba musela být dle § 84 odst. 1 s.ř.s. [podána] do dvou měsíců od psaní těchto upomínek, tedy nejpozději do 15. 4. 2023. Žaloba však byla podána až po uplynutí této lhůty. Žalovaný proto navrhuje, aby soud tuto odmítl dle § 46 odst. 2 (správně: odst. 1, pozn. soudu) písm. b) s.ř.s. jako opožděnou. Z výše uvedených důvodů je zřejmé, že žaloba je nedůvodná a zejména opožděná.

Vyjádření žalobce ze dne 6. 6. 2024

16. Rovněž na vyjádření žalovaného ze dne 16. 5. 2024 reagoval žalobce, a to dne 6. 6. 2024, kdy uvedl, že odmítá, že by nerespektoval dopravní značení uváděné žalovaným. Žalobce před započítím odtahu předmětného vozidla kontaktoval žalobcem navržený svědek J. Š., jenž průběh odtahu zaznamenal z okna svého bytu. Samotného odtahu žalobce přítomen nebyl, dostavil se na místo o něco později, když o nezákonnosti odtahu vozidla informoval zasahující posádku, kterou mimo jiné spravil o tom, že vozidlo bylo v předmětné době předmětem šetření u Policie České republiky. V návaznosti na to žalobce dokládá „Vyrozměnění o přezkoumání postupu policejního orgánu Policie České republiky ze dne 6. 1. 2023“, z něhož je jednoznačně patrné, že předmětné vozidlo mělo být ohledáno policejním orgánem. Odtah předmětného vozidla nemohl být, a to minimálně do pravomocného skončení věci u policejního orgánu, v souladu se zákonem, jelikož žalobce, nakonec neúspěšně, žádal policejní orgán, aby vyšetřil, z jakého důvodu došlo k prostřelení okna předmětného vozidla. Žalobce s policejním orgánem prokazatelně danou situaci řešil, a to několik dní před odtahem vozidla. Tato skutečnost však ničeho nemění na tom, že je právně nevýznamná pro meritum věci, neboť žalobce v žalobě nerozporuje samotné odtazení vozidla, nýbrž skutečnost, že žalovaný nepostupoval v souladu s § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích a doposud nenavrátil vozidlo značky Seat Ibiza (VIN: X.) na místo, odkud bylo vozidlo z pozemní komunikace odstraněno (dokonce ani na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelného z místa, odkud bylo odtazeno).
17. Žalobce považuje vzniklou situaci za vysoce nežádoucí, neboť nemá svůj majetek doposud v dispozici, to navíc za situace, kdy žalovaný je orgánem veřejné moci a jako takový by měl klást zvýšený důraz na dodržování právních předpisů. Ve vztahu k předmětnému vozidlu navíc žalobci vznikají další náklady související se zákonným pojištěním vozidla, přičemž žalovaný na výzvy žalobce nereflektoval, reagoval až na žalobu jemu adresovanou soudem.
18. Žalobce dále uvedl, že argumentace žalovaného je relevantní pouze co do sdělení, že žalovaný se tímto doznal k porušení § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, když tímto vyjádřením potvrzuje důvodnost žaloby. Žalobce navíc osobně kontroloval předmětné místo a vozidlo žalobce se na této adrese nenacházelo ani nenachází. Současně pakliže žalovaný takovéto skutečnosti tvrdí, měl by je spolehlivým způsobem dokázat. Za tímto účelem mohl žalovaný doložit například videozáznam prokazující jeho tvrzení. To

však ničeho nemění na důvodnosti žaloby, neboť tato skutečnost by neznamenalala zánik povinnosti dle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.

19. Žalobce dále konstatoval, že vozidlem nedisponuje, to je ostatně hlavním motivem, z něhož vzešlo podání žaloby. Žalobci není známo, jakým způsobem by tuto situaci mohla osvětlit svědecká výpověď L. V. Žalobci není ničeho známo o tom, že by se vozidlo nacházelo na zmíněné adrese, ostatně jak bylo uvedeno v předchozím bodu, adresu několikrát kontroloval a tato skutečnost se dle žalobce nezakládá na pravdě.
20. Dle žalobce je ve vyjádření žalovaného rozpor v tom směru, že ve svém vyjádření pod bodem č. 2 žalovaný poukázal na to, že *„vozidlo bylo umístěno na adresu veřejného parkoviště v ulici Jednoty před budovou č. p. 1788 v Sokolově“*, avšak v tomto bodu č. 5 žalovaný uvádí, že *„vozidlo bylo odtazeno a že následně nebylo vráceno na místo, odkud bylo odtazeno. I pokud by taková skutečnost (ryze teoreticky, neboť to žalovaný striktně odmítá)“*. Žalovaný by tak měl osvětlit, z jakého důvodu striktně odmítá, že vozidlo nebylo vráceno na místo, odkud bylo odtazeno, přičemž v bodu č. 2 jasně uvádí, že vozidlo bylo odtazeno na shora uvedenou adresu.
21. V návaznosti na procesní lhůtu [pro podání žaloby] žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ads 242/2014-19, dle kterého *„ust. § 84 odst. 1 s. ř. s. je třeba vykládat tak, že lhůta pro podání žaloby na ochranu před zásahem správního orgánu, a to ani lhůta subjektivní (dvouměsíční), ani lhůta objektivní (dvouletá), nemůže uplynout, dokud tento zásah trvá. Jinak řečeno, žaloba proti zásahu, který trvá v okamžiku podání žaloby, z povahy věci nemůže být opožděná.“*. Vzhledem k tomu, že nezákonný zásah nadále trvá (žalobce tak tvrdí od počátku řízení, jinak by se na počátku nedomáhal vydání předmětného vozidla) a žalovaný nikterak neprokázal opak (ačkoli tak učinit mohl, například prostřednictvím videozáznamu s umístěním vozidla), je zřejmé, že lhůta dle § 84 odst. 1 s.ř.s. je nadále zachována a žaloba nemůže být odmítnuta jako opožděná.

Vyjádření žalovaného ze dne 18. 6. 2024

22. Žalovaný na posledně uvedené vyjádření žalobce reagoval podáním ze dne 18. 6. 2024, ve kterém uvedl, že pokud jde o nepravdivost tvrzení žalobce ohledně jeho porušení dočasného zákazu zastavení, žalovaný sděluje, že opatřením obecné povahy ze dne 29. 11. 2022, sp.zn. MUSO/110044/2022/OD/LULA, byl nařízen zákaz stání a zastavení mimo jiné i v ulici K. H. Borovského naproti OD URAL v Sokolově, místo bylo označeno dopravní značkou zákaz stání a zastavení, kterou žalobce nerespektoval. K důkazu žalovaný předkládá opatření obecné povahy ze dne 29. 11. 2022, sp.zn. MUSO/110044/2022/OD/LULA, protokol o odtahu, jakož i pořízenou fotodokumentaci a opětovně navrhuje výslech svědků L. V., bývalé referentky odboru správy majetku Městského úřadu Sokolov, D. J., strážnice Městské policie Sokolov, a V. Č., strážníka Městské policie Sokolov, jenž byli účastni samotného odtahu.
23. Pokud jde o údajnou nemožnost provedení odtahu, pak žalobce dle žalovaného nijak nesděluje, proč by provedení odtahu nemělo být v souladu se zákonem. Jím uváděný obecný důvod, spočívající v údajném šetření orgánů PČR týkající se odtazového vozidla, nemůže být ani teoreticky překážkou v odtahování vozidla a navíc zaměstnankyně žalovaného na námitky žalobce kontaktovala telefonicky PČR, kde jí bylo sděleno, že PČR další úkony s vozidlem provádět nebude a PČR nic nenamítá proti odtahování vozidla.

24. „Vyjádření žalobce ze dne 6. 6. 2024“ neobsahuje žádný skutkový rozpor. Žalobce byl již při samotném odtahu informován o místě odtahování vozidla na veřejně přístupné parkoviště v ulici Jednoty před budovou č. p. 1788 v Sokolově, jako nejbližší možné místo, kde si jej žalobce mohl vyzvednout. Poté, co důvod odtahu pominul a žalovaný chtěl provést vrácení vozidla ve smyslu § 19b odst. 2 (správně: odst. 1, pozn. soudu) věty druhé zákona o pozemních komunikacích, se odtahované vozidlo na tomto místě již nenacházelo a žalovaný tak nemohl tento úkon provést. „Žalobce nemá vozidlo žalovaného“ ve své dispozici, když s tímto mohl volně disponovat žalobce, jenž v takové dispozici nebyl nijak omezen.
25. Žalovaný neporušil svou povinnost dle § 19b odst. 2 (správně: odst. 1, pozn. soudu) věty druhé zákona o pozemních komunikacích, neboť vrácení vozidla na místo, z něhož nebylo odstraněno, nebylo možné, z důvodu jeho odstranění z místa odtahu. Žalovaný předpokládal, že si vozidlo z místa odtahování odvezl sám žalobce. Zásah žalovaného již nemůže trvat, když vozidlo bylo odstraněno a žalovaný nemůže jeho vrácení na místo odtahu objektivně provést. Tato nemožnost nastala nejpozději v prosinci 2023. Lhůta pro podání žaloby proto jednoznačně uběhla před jejím podáním.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

26. Účastníci při jednání setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

V.

Posouzení věci soudem

27. Podle § 87 odst. 1 s.ř.s. *soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu.*
28. Podle § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, je-li to nezbytné pro naplnění účelu dočasného zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a, je vlastník pozemní komunikace oprávněn odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením a odstavit je na vhodném místě. Po pominutí důvodů pro odstranění silničního vozidla je vlastník pozemní komunikace povinen vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Není-li to možné, oznámí vlastník pozemní komunikace provozovateli silničního vozidla a Policii České republiky místo, kde je možné vozidlo vyzvednout, a způsob jeho vyzvednutí.
29. Soud neshledal důvodnými námitky žalobce o tom, že nebyly splněny podmínky pro postup podle shora citovaného ustanovení z důvodu „šetření u Policie České republiky“.
30. Při soudním jednání byl proveden důkaz veřejnou vyhláškou, opatřením obecné povahy, ze dne 29. 11. 2022, kterou byl stanoven dočasný zákaz zastavení silničních vozidel v předmětné části místní komunikace v termínu 9. 12. 2022 od 6h do 15:30h dne 12. 12. 2022, fotografiemi připojenými k protokolu ze dne 11. 12. 2022, ze kterých vyplývá umístění předmětného vozidla i umístění dopravní značky, a dále listinou vyhotovenou Okresním státním zastupitelstvím v Sokolově ze dne 6. 1. 2023. Z této listiny nevyplývá žalobcem tvrzená skutečnost o tom, že by odtahu vozidla bránila nutnost jeho ohledání ze strany

policejního orgánu. Bylo jí pouze deklarováno, že státní zastupitelství není oprávněno k přezkumu postupu policejního orgánu, nedošlo k chybnému postupu v nezahájení trestního řízení, přestupkové řízení nebylo dosud skončeno a část podání týkající se napadení byla vyčleněna k prošetření.

31. Pro naplnění účelu dočasného zákazu zastavení bylo tedy nezbytné přistoupit k odstranění vozidla žalobce, přičemž žalobce neprokázal, že by tomu bránila jím tvrzená skutečnost.
32. Pokud jde pak o námitky žalobce o tom, že se žalovaný dopouští nezákonného zásahu tím, že dosud nesplnil svoji povinnost v souladu s § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, tedy že po pominutí důvodů pro odstranění vozidla jej bez zbytečného odkladu nevrátil na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno, přičemž nemá být právně významné tvrzení žalovaného o tom, že nemá vozidlo ve své dispozici, a jak doplnil žalobce při soudním jednání, že bylo povinností žalovaného odstavit vozidlo na „*tzv. odtažové záchytné parkoviště, kterým nelze považovat prostor, kam mělo být vozidlo údajně odtaženo, které je veřejným prostranstvím, veřejným parkovištěm, když např. ve městě Plzni se jedná o hlídání záchytné parkoviště*“, tyto soud také neshledal důvodnými. Vycházejí totiž z nesprávného výkladu § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích.
33. Předně je nutné si uvědomit, že ač je žaloba žalobou na ochranu před nezákonným zásahem podle s.ř.s., má velice blízko k žalobě na vydání věci, neboť se jí žalobce domáhá i „*navrácení svého vozidla*“.
34. Podle § 1040 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „*občanský zákoník*“), kdo věc neprávem zadržuje, může být vlastníkem žalován, aby ji vydal.
35. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 14. 4. 2022, č.j. 22 Cdo 795/2022-261 (dostupný na www.nsoud.cz) uvedl: „*Nejvyšší soud uvedl v rozsudku ze dne 14. 11. 2007, sp. zn. 28 Cdo 4178/2007, že „dle ustáleného výkladu ustanovení § 126 odst. 1 obč. zák. není možné po žalobci žádat, aby prokázal, že žalovaný je „nadále“ (tedy v době soudního řízení) držitelem (či detentorem) požadované věci. Poskytnutí takového důkazu je pro žalobce prakticky nemožné. Žalobce tedy musí prokázat „pouze“, že žalovaný držbu (detenci) nabyl a jeho žaloba bude v takovém případě úspěšná, jestliže žalovaný neprokáže, že držbu (či detenci) pozbyl“. V usnesení ze dne 12. 2. 2018, sp. zn. 22 Cdo 2081/2017, Nejvyšší soud uzavřel, že právní úprava obsažená v § 1040 odst. 1 o. z. požaduje v případě žaloby o vydání věci, aby žalující prokázal, že věc přešla do držby či detence žalovaného, který má, chce-li se žalobě o vydání věci úspěšně bránit, důkazní břemeno o pozbytí držby. Ze shora citované judikatury se podává, že předpokladem úspěšného uplatnění žaloby na vydání věci je, aby žalobkyně prokázala, že věc přešla do držby či detence žalovaného. Pokud se chce žalovaný s úspěchem vydání věci bránit, leží důkazní břemeno o pozbytí držby na něm. Žalobkyní položená právní otázka týkající se možnosti prokázat, že má žalovaný nadále její věci v držbě či detenci, se týká v projednávané věci, jak vyplývá z uvedené judikatury Nejvyššího soudu, důkazního břemene a jeho dělení mezi účastníky, nikoli tzv. informačního deficitu, který souvisí s případy, kdy strana zatížená důkazním břemenem objektivně nemá a nemůže mít k dispozici informace o skutečnostech, významných pro rozhodnutí ve sporu, avšak protistrana má tyto informace k dispozici. Jestliže strana zatížená důkazním břemenem přednese alespoň "opěrné body" skutkového stavu a zvýší tak pravděpodobnost svých skutkových tvrzení, nastupuje vysvětlovací povinnost protistrany; nesplnění této povinnosti bude mít za následek hodnocení důkazu v neprospěch strany, která vysvětlovací povinnost nesplnila (srovnej např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 12. 2011,*

sp. zn. 22 Cdo 883/2010). Prokáže-li žalobkyně, že předmětné věci přešly do držby či detence žalovaného, bude na žalovaném, bude-li se chtít žalobě na vydání věcí ubránit, aby tvrdil a prokázal, že držbu či detenci věcí pozbyl. Žalobkyni tedy netíží břemeno tvrzení a břemeno důkazní ohledně toho, co se stalo s věcmi, které nabyla do svého vlastnictví, poté, co je žalovaný převzal do držby či detence.“

36. Nahlížeje z pohledu závěrů Nejvyššího soudu na znění § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, je nezbytné dospět k následujícím závěrům.
37. Jsou-li splněny podmínky věty první § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, vzniká vlastníku pozemní komunikace veřejné subjektivní právo „odstranit silniční vozidlo ponechané na pozemní komunikaci v rozporu s tímto zákazem nebo omezením“, přičemž pokud tohoto práva využije, současně také povinnost „odstavit je na vhodném místě“. V okamžiku, kdy vlastník pozemní komunikace přistoupí k odstranění vozidla, přejímá vozidlo do držby či detence. V okamžiku, kdy vozidlo odstaví na vhodném místě, držby či detence pozbývá. Výjimkou by mohla být pouze situace, kdy se vlastník pozemní komunikace držby či detence nepozbyl například odstavením vozidla na vlastním „hlídaném záchytném parkovišti“, o kterém se zmínil žalobce při soudním jednání.
38. Pominou-li pak důvody pro odstranění silničního vozidla, vzniká vlastníku pozemní komunikace podle věty druhé § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích povinnost vozidlo bez zbytečného odkladu vrátit na místo, odkud bylo odstraněno, nebo na jiné vhodné místo v bezprostředním okolí viditelné z místa, odkud bylo vozidlo odstraněno. Tato povinnost však může vlastníku pozemní komunikace vzniknout pouze tehdy, pokud má stále vozidlo v držbě či detenci, například odstavené na vlastním „hlídaném záchytném parkovišti“ nebo se stále nachází na místě, kam bylo v souladu s větou první § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích odstaveno. Pokud již vlastník pozemní komunikace vozidlo v držbě či detenci nemá, nebo se nenachází na místě, kam bylo v souladu s větou první § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích odstaveno, nemůže vlastník pozemní komunikace postupovat podle věty druhé § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, neboť již nemá „co a kam“ vrátit. Za této situace po něm splnění povinnosti podle věty druhé § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích úspěšně vyžadovat nelze, neboť její splnění pro něho není objektivně možné.
39. V případě žalobce nebylo jeho vozidlo odstaveno na vlastním „hlídaném záchytném parkovišti“ žalovaného, nýbrž, jak vyplývá z protokolu o úkonu ze dne 11. 12. 2022 vyhotoveného Městským úřadem Sokolov, tj. listiny vyhotovené orgánem územního samosprávného celku v mezích jeho pravomoci podle věty první § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích (viz § 53 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád), na „parkoviště u Sportovní haly, ulice Jednoty“, tj. jak ostatně tvrdil sám žalobce, na veřejné parkoviště.
40. Podle § 2944 občanského zákoníku, upravujícího škodu na převzaté věci, každý, kdo od jiného převzal věc, která má být předmětem jeho závazku, nahradí její poškození, ztrátu nebo zničení, neprokáže-li, že by ke škodě došlo i jinak.
41. Z právě citovaného ustanovení vyplývá, že nebezpečí škody na věci nese ten, kdo má věc v držbě či detenci. Dojde-li k pozbytí držby či detence osobou odlišnou od vlastníka, přechází nebezpečí škody na věci zpět na jejího vlastníka.

42. Odlišná situace nastává v případě hlídaných garáží nebo zařízení podobného druhu, jednalo se o dopravní prostředky v nich umístěné a o jejich příslušenství, pro které platí úprava § 2945 odst. 1 a násl. občanského zákoníku.
43. Pokud žalobce tvrdí, že bylo povinností žalovaného odstavit vozidlo na „*tzv. odtahové záchytné parkoviště, kterým nelze považovat prostor, kam mělo být vozidlo údajně odtahováno, které je veřejným prostranstvím, veřejným parkovištěm, když např. ve městě Plzni se jedná o hlídání záchytné parkoviště*“, nelze s tímto tvrzením souhlasit. Zákon o pozemních komunikacích takovou povinnost vlastníku pozemní komunikace nestanoví. Zákon o pozemních komunikacích ve větě první pouze požaduje „*odstavit je na vhodném místě*“.
44. Ač zákon o pozemních komunikacích blíže nerozvádí, co je nutné rozumět pod pojmem „*vhodné místo*“, má soud za to, že takovým místem bude jakékoli místo, kde je v souladu se zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), povoleno stání (viz § 25 až 27 zákona o silničním provozu). „*Vhodnost místa*“ je totiž nutné posuzovat ve vztahu k situaci, která je postupem podle věty první § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích řešena. Tedy vlastník pozemní komunikace nalézá vozidlo stojící na místě „*dočasněho zákazu nebo omezení stání nebo zastavení silničních vozidel podle § 19a*“, ze kterého je oprávněn jej odstranit. „*Odstranit*“, tedy vzít stranou. Pokud by nebyl stanoven požadavek „*vhodného místa*“, mohl by jej odstranit kamkoli. Mimo pozemní komunikaci, do jiného zákazu stání nebo zastavení na pozemní komunikaci, extrémně daleko od původního místa stání, kde by bylo jeho vyzvednutí vlastníkem spojeno s nutností vynaložení vysokých nákladů, do extrémně nebezpečného místa apod. A právě těmito negativním situacím má předejít zákonodárcem stanovený korektiv „*vhodného místa*“.
45. V nyní souzené věci bylo vozidlo žalobce umístěno na veřejné parkoviště, přičemž žalobce netvrdil ani neprokázal, že by jej bylo nutné považovat například za extrémně nebezpečné. Došlo tedy k odstranění vozidla do místa, kde je povoleno stání, tedy „*vhodného místa*“.
46. Jak žalobce sám tvrdí, věděl, že dojde k odstranění vozidla, byl před jeho odstraněním na místě osobně přítomen. Je vcelku nerozhodné, zda se žalobci dostalo informace o tom, že bude vozidlo převezeno na „*parkoviště u Sportovní haly, ulice Jednoty*“ či nikoli, neboť v obou případech nemohl být žalobce objektivně v přesvědčení, že bude jeho vozidlo odstraněno do „*hlídané garáže nebo zařízení podobného druhu*“, kde by nebezpečí škody na věci tížilo jejich provozovatele. Bylo tedy zcela a jen na něm, aby se o osud svého vozidla neprodleně zabýval, neboť mohlo být umístěno na místě, kde nebezpečí škody na věci tížilo žalobce. Ostatně nijak odlišně od dosavadního stavu, tj. na místě, z něhož bylo odstraněno. Dlužno doplnit, že skutečnosti, zda byl žalobce přítomen celému průběhu odtahu vozidla a zda mu bylo sděleno místo odstranění vozidla, tedy nebyly podstatné pro posouzení věci, a proto soud neprovedl výslechy svědků navržených k tomu žalobcem.
47. Po umístění vozidla na „*parkoviště u Sportovní haly, ulice Jednoty*“ přestal být žalovaný držitelem, resp. detentorem, a nebezpečí škody na věci přešlo zpět na žalobce. Pokud vozidlo z „*parkoviště u Sportovní haly, ulice Jednoty*“ do skončení dočasněho zákazu zastavení „*zmizelo*“, lhostejno z jakéhokoli důvodu, nelze tuto skutečnost klást k tíži žalovaného, neboť jde k tíži žalobce.
48. Nebylo-li pak mezi žalobcem a žalovaným sporu o tom, že se vozidlo na „*parkovišti u Sportovní haly, ulice Jednoty*“ nenachází, nemohl být žalobce s žalobou úspěšný, neboť, jak

bylo uvedeno shora, v takovém případě po žalovaném splnění povinnosti podle věty druhé § 19b odst. 1 zákona o pozemních komunikacích úspěšně vyžadovat nelze, neboť její splnění pro něho není objektivně možné.

49. Opačná situace by nastala pouze v případě, kdy by žalobce prokázal, že je vozidlo stále v držbě či detenci žalovaného, resp. že po odstranění na „parkoviště u Sportovní haly, ulice Jednoty“ znovu přešlo do držby či detence žalovaného. Avšak k tomu žalobce žádné důkazy nepředložil ani neoznačil.
50. Jde-li o listinu s označením Informace o odtahování silničního vozidla a výzva k úhradě nákladů za odtah, nejedná se o listinu, která by na rozdíl od protokolu o úkonu ze dne 11. 12. 2022 zaznamenávala skutkový stav věci, a proto z části věty v ní uvedené „umístilo jej zpět na místo, z něhož bylo odstraněno, či na jiné vhodné místo v blízkém okolí“, nelze vyvozovat, že k uvedenému došlo.

VI.

Rozhodnutí soudu

51. Soud neshledal žádný z žalobcem uvedených žalobních bodů důvodným, a proto žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl, neboť není důvodná.

VII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

52. Soud neprovedl žádný další z účastníky navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti žaloby.

VIII.

Náklady řízení

53. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Měl-li úspěch jen částečný, přizná mu soud právo na náhradu poměrné části nákladů.
54. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o úspěch ve věci. Úspěšný byl žalovaný, nicméně, soud má zato, že náklady vynaložené v této věci žalovaným na zastoupení advokátem nejsou důvodně vynaloženými náklady, protože žalovanému i přes úspěch ve věci právo na náhradu nákladů řízení nesvědčí. Odtah vozidel na území města patří k běžné činnosti města, kterou jistě vykonávají úředníci jakožto kvalifikovaný personál, a nejedná se o natolik složitou věc, aby odůvodňovala zastoupení advokátem a náhradu nákladů řízení za takové zastoupení při výkonu uvedené správy, resp. delegovaném výkonu veřejné moci zde na právnickou osobu v pozici města. S ohledem na uvedené soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 19. září 2024

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu